

चला नव्या वर्षात सकारात्मक जगू या!

नवीन दिवस, नवे वर्ष, नवीन आव्हाने, नवभविष्य आपल्या सर्वचिच वाट पाहत उभे असेल. आजचा २०२३चा शेवटचा दिवस. या शेवटच्या दिवशी जेव्हा आपण उभे आहोत तेव्हा आपमुक्क्या आपले संपूर्ण लक्ष १ जानेवारी २०२३ ते ११ डिसेंबर २०२३ या संपूर्ण कालखंडावर जाते. काय गमाविले, काय मिळविले याबाबतीत प्रत्येकाचे अनुभव, प्रत्येकाच्या आठवणी नक्कीच वेगवेगळ्या असतील. कुणासाठी हे वर्ष खूप आनंदाचे, उत्साहाचे गेले असेल. कुणासाठी खूप काही चांगल्या गोष्टी घडल्या असतील. कुणाच्या आयुष्यात दुःख आले असेल, दुरावा आला असेल, एकांत आला असेल, कुणीतरी गोंधळलेले असेल, कुणाच तरी नियोजन फिस्कटल असेल, तर कोणाला तरी नवा उत्साह मिळाला असेल. अशा प्रकारे प्रत्येकासाठी प्रत्येक क्षण वेगळा गेला असेल, पण या सगळ्या गोष्टीमध्ये सगळ्यांना एक अनुभव नक्की आला असेल तो म्हणजे हे वर्ष २०२२ पेक्षा जरा जास्तच वेगाने धावत गेलं आणि या वर्षात त्या वर्षाबरोबर धावताना आपलीही दमळाक झाली. आयुष्यात सतत घडणाऱ्या चांगल्या, वाईट घटनांचा सामना करताना, त्यांचा सामना करताना आपलीही नक्कीच दमळाक झाली. जग यावर्षी जरा जास्त वेगाने धावत धावू लागलायं असे नक्कीच वाटते. या सरणाऱ्या वर्षाने चांगल्या वाईट घटना पाहिल्या; आंतरराष्ट्रीय, राष्ट्रीय, राज्यस्तरीय, जिल्हास्तरीयने अगदी आपल्या स्थानिक पातळीवर पण अनेक चांगल्या वाईट घटना घडल्या. हे सगळं घडत असताना आयुष्याचे हे सगळे अनुभव आपण घेत असताना आपलं मन, आपला मेंदू आणि नकळत आपले शेरीर थळून गेलंय याची जाणीव अशा वेळी होते. खूप धावलो, खूप मेहनत केली, खूप कष्ट केले, खूप काम केले की शेरीर हे दमणारच. पण कष्ट करणे हे प्रत्येक माणसासाठी उद्याची नवी ऊर्जा असते आणि त्या ऊर्जेतूनच त्याचं भविष्य घडत असते, त्यामुळे कामासाठी कष्ट करणे हे नेहमी चांगले असते; परंतु आज-काल अनेक चांगल्या वाईट घटना आजूबाजूला घडत असतात, समाजमाध्यम अधिक बळकट झालेली असल्यामुळे या घटना आपल्या समोर काही क्षिणात येतात, या घटनांचे चांगले वाईट परिणाम आपल्यावर होत असतात. त्यातही नकारात्मक, वाईट घटना, वाईट गोष्टी प्रकर्षाने समोर येतात किंवा आपले मन सगळ्यांमध्ये अशा गोष्टी अलगद टिपत असते आणि याच प्रमाण वाढले की आपले मन थकत जाते. असाच काहीसा थकवा आपल्याला आला आहे असे वाटत असेल तर यावर नक्कीच विचार करण्याची गरज आहे. उद्या नवीन वर्ष आहे. नव्या उत्साहाने त्याला सामोरे जायचे आहे. अशा वेळी आपल्या तथ्येतीची, आपली, घरातली, आर्थिक, व्यावसायिक, सामाजिक जुळणी करायची असेल तर यासाठी आपले मन अधिक सशक्त असणे आवश्यक आहे. २०२०, २०२१ आणि २०२२ ही वर्ष कोरोनाची वर्ष म्हणून पाहिली गेली. खूप काळाकृत ढगानंतर २०२३ मध्ये काही आशेची किंरण आजूबाजूला डोकाकू लागली होती. २०२४ मध्ये हे चित्र अधिक आशादायी होण्याची गरज आहे. अर्थात २०२४ या वर्षाची सुरुवात करताना आपणही बदललं पाहिजे, आपले विचारही बदलले पाहिजेत. मनावरवी नकारात्मकतेची काळीकृत जळमट दूर केली पाहिजेत. त्यातून सकारात्मकतेची सूर्यकिरण डोकावाली पाहिजेत. तरच येणाऱ्या प्रत्येक आव्हानांना आपण सहज सामोरे जाऊ शकतो. कुठलाही दिवस, कुठलाही काळ आणि वेळ सारखी नसते, प्रत्येक दिवशी ते बदलत असते. सुखाचे काही क्षण असतात, पण सुखामागोमाग दुःख हे येतच असते. जशी भरती पाठोपाठ ओहोटी असते तसेच आपल्या या सुखदुःखांच्या जाणिवांचे असते. अशा वेळेला नव्या वर्षात परिषळतेकडे एक पाऊल टाकत असताना या सगळ्या गोष्टींची गोळाबेरीज आपल्या मनात असणे आवश्यक आहे. खरंतर भौतिक सुखाच्या मागे धावण्याऐवजी आत्मिक सुख कसे मिळेल, समाधान कसे मिळेल, आयुष्यात शांतता कशी मिळेल, एकमेकांशी असलेल्या ऋणानुबंध अधिक घटू कधी होतील. समाज माध्यमांमधील काल्पनिक विश्वापेक्षा प्रत्यक्ष एकमेकांना आपण कसे भेटू, एकमेकांच्या दुःखात कसे सहभागी होऊ याची जाणीव जेव्हा प्रत्येकाला होईल त्यावेळेला आपण आणि आपला समाज अधिक समृद्ध होईल. याची सुरुवात १ जानेवारी २०२४ पासून प्रत्येकाने केली पाहिजे. प्रत्येकाच्या मनात एक रोज नवा सकारात्मक विचार आला पाहिजे. एखादी वाईट घटना घडली तरीही त्यातून त्यात कुछ बसण्यापेक्षा त्यातून नवे पाऊल कसे टाकता येईल, त्यातून पुढे कसे जाता येईल ही जाणीव करण्यासाठी हा विचार मनात येण्यासाठी मन सशक्त करायला पाहिजे. यासाठीच यावर्षी आपण आपल्या मनाची मशागत करूया. त्याच्या माध्यमातून चांगल्या सकारात्मक मार्गाकडे आपण वळू या आणि येणाऱ्या आपल्या आयुष्यातील प्रत्येक दिवस, प्रत्येक क्षण, प्रत्येक वेळ हा चांगला आनंदी आणि समाधानाचा करूया, असा संकल्प करीत आपण नवीन वर्षात पाऊल ठेवूया आणि अन्य संकल्पनांपेक्षा हा संकल्प कायम जपूया.

“माझा ख्री अवतार घेणे हा नेहमीच विनोदी प्रकार नसून त्यामुळे नाट्य अधिक रंगतदार होईल.” असे शब्दीर आहलुवालिया म्हणाला

झी टीव्हीवरील 'प्यार का पहला नाम राधा मोहन' ही आधुनिक काळातील वृद्धावनमध्ये घडणारी एक परिपक्व प्रणयी नाट्य असून सुरुवातीपासूनच ही मालिका प्रेक्षकांची आवडती बनलेली आहे. मनमोहक कथानक आणि ह्या मालिकेतील मोहन (शब्दीर आहलुवालिया), राधा (नीहारिका रॅय) आणि दामिनी (संभाबना मोहन्ती) अशा बळकट व्यक्तिरेखांनी गेले दीड वर्ष प्रेक्षकांना आपल्या खुर्चीला खिळवून ठेवले आहे. अलिकडच्या भागांमध्ये प्रेक्षकांनी पाहिले की मोहनचा आवाज हळूळू बदलत जातो, त्याचे डोळे लाल होतात आणि नखे रंगीत होतात. हे सगळे पाहून राधा आणि त्याच्या कुटुंबियांना धक्काच बसतो. आगामी भागांमध्ये काय होते ते पाहून प्रेक्षकांच्या अंगावर काटाच येईल. शब्दीर आहलुवालियाचे चाहते त्याला शारीरिकदृश्या स्त्री अवतारात बदलल्याचे पाहतील. आपले हे रूप अगदी खेरे वाटाचे म्हणून टीव्हीवरील ह्या सुपरस्टारने त्याचा हा नवीन अवतार प्रत्यक्षात आणण्यासाठी सर्व मर्यादा ओलांडल्या आहेत. मोहनच्या व्यक्तिमत्त्वामध्ये येणारे हे बोल्ड ट्रांसफॉर्मेशन ह्या मालिकेच्या कथेमध्ये नक्कीच

आवेदीसीच्या भावी पिटीचे नुकसान लाळण्यासाठी!

समाजाच्या संघटना, संस्था आणि
जबाबदार पदाधिकारी, नेते मंडळी
वैचारिक दुष्ट्या दिशाहीन
अवस्थेत वावरत आहेत.
त्यांच्यामुळे ओबीसी समाजाच्या
विविध पातळीवर कार्यरत
पदाधिकारी मात्र ओबीसी बदल
कोणताही ठोस कृती कार्यक्रम
नसल्यामुळे गप्प बसून आहेत.
त्यांच्या या वागण्यामुळे
ओबीसीच्या येणाऱ्या भावी तरुण
पिढीचे नुकसान होईल याचा
विचार करण्याची जबाबदारी
समाजातील नेत्यांची आहे.
ओबीसी समाजाची ५२ टक्के
संख्या असतांना त्यांना
कोणत्याही पक्षात मान्यताप्राप्त
पद व निर्णय प्रक्रियेत स्थान
नाही. आज नाही तर भविष्यात
काय स्थान असेल याचा विचार
करण्याची गरज आहे. ओबीसी
समाजातील आजच्या पिढीला
संविधान माहिती नसेल तर भावी
पिढीला ते कोण सांगणार आहे.
अ १ ब १ स १
आरक्षण, जनगणना, राजकीय
आरक्षण याबाबत कोणाचीच
ठोस भूमिका नाही. सतेत सहभाग
नाही, त्याबाबतचे ज्ञान नाही.
त्यासाठी समाजात संघटना, संस्था
पाहिजेत. संबंधित असलेले सर्वच
पदाधिकारी आणि स्वतःला
समाज नेते म्हणुन घेणाऱ्या अशा
सर्वच समाज मान्यवारंनी
समाजात ओबीसी बदल आणि
इतर विषयावर प्रबोधन, जनजागृती
कार्यक्रम राबविणे गरजेचा आहे
याकडे दुर्लक्ष करून चालणार
नाही.

वाटते, सुतार समाजात आजहूं
 विश्वब्राह्मण म्हणजे उच्चवर्णीय
 समजतात आपण ओबीसी
 आहोत आणि ओबीसी
 प्रवर्गातील मोठा ओबीसी घटव
 आहोत या बदल समाजात
 जबाबदारीने सांगण्यास कोणीहै
 पुढाकार घेतांना दिसतं नाहै
 त्यामुळे समाजात चुकीची माहिते
 पसरवली जाते आणि विश्वकर्मी
 सुतार समाज ओबीसी समाजाचे
 एक मोठा ओबीसी घटक आहे.
 आजच्या तरुण पिढी पासून
 लपविले तर भविष्यात येणार
 तरुण पिढी स्वतःला काय म्हणून
 घेणार याचा गांभीर्याने जबाबदारीत
 विचार कोणी करतांना दिसत
 नाही.

विश्वकर्मीय राज्यस्थतील
 सुतार समाजातील
 पत्रकार, साहित्यिक, विचारवांताने
 हे अज्ञान दूर केले पाहिजे. अन्यथा
 काळ त्यांना कधीच माफ करणा
 नाही. वास्तविक पाहता समाजात
 अनेक जबाबदार मान्यताप्राप्त
 व्यक्ती आहेत त्यांची जबाबदारी
 आहे ती त्यांनी समाज जनजागृत
 वैचारिक प्रबोधन करण्यासाठी
 प्रयत्न केले पाहिजेत. परंतु, असा
 होतांना दिसत नाही याला
 समाजाचे भाग्य म्हणावे
 कि, दुर्भाग्य म्हणावे असा प्रश्न
 आजच्या तरुण पिढीला पडला
 पाहिजे. पण जिथे बापच जाग्यावा
 नाही तर पोर काय करतील
 विश्वकर्मीय सुतार सामाजिक
 क्षेत्रात अनेक संघटना आहेत
 अनेक सामाजिक संस्था
 अस्तित्वात आहेत आणि त्या
 सामाजिक संघटना संस्थेच्या

स्वीकारतील.पूर्व जन्माचे पाप
आहे हे कुणालाच चुकले नाही हे
त्यांच्या मेंदूत कायम बसले
राहणार.विश्वकर्मीय समाज
अ । ज । ह ।
कर्मकांड,धार्मिकता,काळ्पनिक
गोष्टींचा प्रचार व प्रसार करतांना
दिसतो.

समाजात वैज्ञानिक दृष्टीकोन
अंगीकार केल्या शिवाय समाजात
प्रगती होणार नाही याकडे
समाजातील जबाबदार असणारे
पदाधिकारी परखडपणे भाष्य
करीत नाहीत.समाजात परखडपणे
जनजागृती प्रबोधन करण्यास
धजावत नसतील तर त्यांना
विश्वकर्मीय सुतार समाजातील
पत्रकार,साहित्यिक,विचारवंत
म्हणताच येणार नाही.त्याचे मुख्य
कारण म्हणजे सामाजिक
संघटना,संस्थेच्या कार्यकारणीने
समाजाला सत्य सांगितले तर
समाज आपल्या पासुन दुर
जाण्याची भिती सतावत असेल
म्हणुन समाजात या बाबतीत
जनजागृती प्रबोधन होत नाही.
पर्यायाने समाजात अंधशळ्डा
आणि धार्मिकता बळावत जात
आहे.आणि वैज्ञानिक दृष्टीकोन
मागे पडत आहे हे कोणाच्याही
लक्षात कसे येत नाही.हाच मोठा
प्रश्न मला पडतो.विश्वकर्मीय
सुतार समाजातील
पत्रकार,साहित्यिक,विचारवंतांना
का पडत नाही. ?

समजायला लागलो.एकीकडे
ओबीसी म्हणुन संवैधानिक
दृष्टीने सर्वच हक्क अधिकार
मिळवायचे आणि दुसरीकडे
ओबीसी बद्दल समाज
प्रबोधनात्मक दृष्टीने मागे
राहायचे असे दुटप्पी धोरणाचा
अवलंब करायचा यामुळे
समाजात वैचारिक आणि
सामाजिक परिवर्तन होणार नाही.
हे मला कळायला लागले.

ओबीसी बहुजन समाजासाठी
महामानव डॉ.बाबासाहेब
आंबेडकरांनी संवैधानिक दृष्टीने
जनतेला अधिकार हक्काची
जाणिव करून दिलेली असतांना
त्याचा उपयोग समाजाला झाला
पाहिजे यासाठी लढा उभारला
पाहिजे विश्वकर्मीय सुतार
स । म । ज । ा । त । ि । ल
पत्रकार,साहित्यिक,विचारवंतां
स्वतःला समाज नेतृत्व
समजणाऱ्या नेत्यांना का वाटत
नाही.आजची तरूण पिढी उद्याचे
भविष्य आहे.असे केवळ बोलून
चालणार नाही.तरूण पिढीला
योग्य मार्गदर्शन आणि पर्याय
दिला पाहिजे.तो मिळाला नाही
तर मात्र तरूण पिढीचे भविष्यात
वैचारिक नुकसान होईल याचा
विचार करणे गरजेचे आहे.
विश्वकर्मीय सुतार समाज हा
ओबीसी प्रवर्गातील मोठा
ओबीसी घटक आहे समाजातील
स्वतःला समाज नेतृत्व आणि

समाजात सुशांक्षित वगाचे
प्रमाण जास्त आहे तरी सुद्धा
समाजात अंधश्रद्धा आणि
धार्मिकता दुर करण्यास अपयश
का येते हा चिन्तनाचा विषय
आहे. असे मला वाटते
विश्वकर्मीय सुतार समाजातील
पत्रकार, साहित्यिक, विचारवंतांना
काय वाटते माहिती नाही. मी
वाचायला, बोलायला व

लिहायला लागला म्हणूनच ***

मानसी जोरी राँय आणि नाविका कोटिया अभिनित ‘क्यूंकि सास माँ, बहू बेटी होती है’ चे १०० भाग पूर्ण

ही वेळ आहे सेलिब्रेशन्सची कारण झी टीव्हीवरील लोकप्रिय मालिका 'क्यूंकि सास माँ, बहू बेटी होती है' ने हल्टीच एक मैलाचा दगड पार केला असून ह्या मालिकेचे १०० यशस्वी भाग पूर्ण झाले आहेत. ही मालिका सप्टेंबरमध्ये प्रसारित व्हायला सुरु झाली आणि तेव्हापास सूनच प्रेक्षकांचे खूप प्रेम आणि प्रशंसा ह्या मालिकेला मिळत आहे. ही

कथा आहे नायका आबका (मानसा जशा रथ) ची, जी ‘सास कभी माँ, और बहू कभी बेटी नहीं बन सकती’ ह्या प्रचलित समजाच्या विरोधात जाऊन केसर (नाविका कोटिया) ह्या मुलीला दत्तक घेऊन तिला एका मुलीप्रमाणे नाही तर सुनेच्या रूपात लहानाचे मोठे करण्याचा मोठा महत्त्वपूर्ण निर्णय घेते. मोठी झाल्यानंतर ती ह्या परिवाराला एकत्र ठेवेल असा तिचा विश्वास असतो. ह्या मालिकेच्या कथानकाने प्रेक्षकांना अक्षरशः त्यांच्या खुर्चीला खिळवून ठेवले आहे.

आलकडच्या एपिसोड्समध्ये प्रक्षकाना पाहाल की कसे सूरज (लक्ष्य खुराणा) अंखेर अंबिकाला अंखेर त्याच्या मनात असलेल्या अर्द्धाबद्दल जाब विचारातो आणि त्या दोघांमधील समस्या सोडवतो. ह्या गोष्टीमुळे आनंदलेले सर्वचजण सूरज आणि केसरच्या लग्नाची तयारी करत आहेत. आपल्या चाहत्यांचे मनोरंजन करण्यासाठी ह्या मालिकेचे कलाकार आणि तंत्रज्ञ अविरतपणे मेहनत घेत असून ह्या मालिकेच्या टीमने सेटवर थोडा ब्रेक घेतला आणि १०० वा एपिसोड साजरा करण्यासाठी छोटासा केक कटिंग सोहळा आयोजित केला. प्रमुख कलाकार मानसी आणि नाविका हे १०० एपिसोड्स पूर्ण करण्याबद्दल अतिशय उत्साहात होत्या आणि असे अनेक मैलाचे द्वाढ पार करण्यासाठी उत्सुक मालिकेचे १०० एपिसोड पूर्ण केल्याबद्दल अतिशय अनंदात आहे. आमच्यासाठी ही तर फक्त सुरुचात आहे आणि पुढच्या मार्गक्रमणेसाठी आम्ही उत्सुक आहोत. आमच्या चाहत्यांचे प्रेम आणि समर्थन आम्हांला असेच मिळत राहो. ह्या मालिकेला माझ्या मनात खास स्थान असून आम्हांला मिळालेल्या प्रतिसादाने मी थक्क झाले आहे. प्रत्येक एपिसोडसह आमच्या प्रक्षकांसोबत आमचे नाते अधिकाधिक दृढ करण्यासाठी आम्ही उत्सुक आहोत.” “क्यूंकि सास माँ बहू बेटी होती है” च्या कलाकार आणि तंत्रज्ञांना शुभेच्छा, असेच आणखी अनेक यशस्वी एपिसोड्स व्हावेत. पुढे काय होते ते जाणून घेण्यासाठी पहा ‘क्यूंकि सास माँ बहू बेटी होती है’ दरोज संध्याकाळी ६३० वाजता फक्त दी टीवीवीनं

मानसी जोरी राँय आणि नाविका कोटिया अभिनित ‘क्यूंकि सास माँ, बहू बेटी होती है’ चे १०० भाग पूर्ण

मानसी जोशी रॅय म्हणाल्या, “मला तर विश्वासच बसत नाहीये की १०० एपिसोड्स पूर्णसुद्धा झाले आहेत. असं वाटतय की कालची तर गोष्ट आहे आणि आता आम्ही आमच्या १०० व्या एपिसोडचे सेलिब्रेशन करत आहोत. मालिकेच्या प्रेक्षकांचे मी त्यांनी आम्हांला दिलेल्या प्रेम आणि समर्थनासाठी आभार मानते. हा प्रवास खूपच छान झाला असून दररोज कठोर परिश्रम घेणाऱ्या आमच्या टीमला मनापासून शुभेच्छा.”

मालिकेचे १०० एपिसोड पूर्ण केल्याबदल अतिशय आनंदात आहे. आमच्यासाठी ही तर फक्त सुरुवात आहे आणि पुढच्या मार्गक्रमणेसाठी आम्ही उत्सुक आहोत. आमच्या चाहत्यांचे प्रेम आणि समर्थन आम्हांला असेच मिळत राहो. ह्या मालिकेला माझ्या मनात खास स्थान असून आम्हांला मिळालेल्या प्रतिसादाने मी थक झाले आहे. प्रत्येक एपिसोडसह आमच्या प्रेक्षकांसोबत आमचे नाते अधिकाधिक दृढ करण्यासाठी आम्ही उत्सुक आहोत.” ‘क्यूंकि सास मां बहू बेटी होती है’ च्या कलाकार आणि तंत्रज्ञाना शुभेच्छा, असेच आणखी अनेक यशस्वी एपिसोड्स व्हावेत. पुढे काय होते ते जाणून घेण्यासाठी पहा ‘क्यूंकि सास मां बहू बेटी होती है’ दररोज संध्याकाळी ६.३० वाजता फक्त ढी टीव्हीतम्

कृतप्र
क्षेत्रातील
खण्डकणीत
नाणं

ग्लोबल भारत

संपादक - शरद खेमचंद अडागळे

आपला जिल्हा, शहर, तालुक्यासह भागातील
बातम्या नियमित वाचा 'ग्लोबल भारत'

मनोरंजन, कृषी, आरोग्य, करिअर यासह विविध
विषयावर आठवड्यातून एक दिवस परिपूर्ण माहिती....

* अधिक माहितीसाठी संपर्क *

dailyglobalbharat@gmail.com
www.globalbharatlive.com